

[Bundgård.]

gerne deres mulighed for at tilkæmpe sig forbedringer her i samfundet.

Johan Philipsen: Jeg er kommet herop med det formål at protestere mod en af de udtalelser, som hr. Bundgård fremsatte. Sådan som jeg hørte det, lød den: Når man ved, hvilke befolkningslag disse dommere rekrutteres fra...

Det var vel sådan i dette land hidtil, og det bør også fremover være sådan, at domstolenes uafhængighed er vi fælles om at værne. Jeg beklager dybt, at et medlem af folketinget i en hidsig debat kan forfalde til en udtalelse af den slags.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgaard): Ja, jeg skal indledningsvis sige, at dette lovforslag er ikke vendt mod nogen af parterne, hverken mod arbejdstagerne eller mod rederierne. Det er et lovforslag, hvis formål er at beskytte de samfundsinteresser, som det er regeringens og dette tings opgave at varetage. Derfor henskyder lovforslaget de tvistigheder, der er parterne imellem, til afgørelse ved et uvildigt nævn, hvis neutralitet ikke vil kunne betvivles.

Kernen i sagen er jo den, at parterne står meget langt fra hinanden, så langt, at de knap kan råbe hinanden op, og endvidere at begge parter vil være i stand til at holde en arbejdskamp ud i en meget lang periode, men det kan samfundet ikke.

Hr. Erling Dinesen var inde på, at det måtte være regeringens opgave at prøve at knytte den bristede tråd, når forligsinstitutionen havde givet op. Det har altså været regeringens vurdering, at parterne var så langt fra hinanden, at det var nyttelessen at prøve derpå, og i den henseende svarer jo vurderingen i hvert fald til de erfaringer, der er gjort ved tidligere lejligheder netop på dette område og på et tidspunkt, hvor det var hr. Erling Dinesen, der havde initiativet til at forelægge spørgsmålene her i folketinget.

Jeg skal ikke polemisere mod de betragtninger, der er ført frem fra de partier, der ikke er tilhængere af gennemførelsen af dette lovforslag; men jeg skal dog gøre nogle enkelte bemærkninger til ting, der er fremført.

Det er således sagt, at landbrugseksporten kunne opretholdes, at fiskeeksporten kunne

opretholdes, at cementtransporterne kunne opretholdes uanset en arbejdsstandsning, uanset en konflikt. Og jeg kan da også oplyse, at de strejkende organisationer i dag har henvendt sig til statsministeren og dér redegjort for disse ting, som er meddelt dette tings medlemmer ved det omdelte fra de to organisationer.

Dette er imidlertid ikke uden videre ensbetydende med, at disse transportere kan opretholdes. Der er jo to parter i denne konflikt, og med hensyn til disse transportere — som jeg forstår man er enig om her i tinget at det er vigtigt at opretholde, og som ikke indgår i det strejkevarsel, som er et af grundlagene for arbejdskonflikten — ja, dér forudsættes det altså, at man også fra rederens side er indstillet på at holde transporterne i gang. Regeringen må have det standpunkt, at hvad enten det er den ene eller den anden part, der lægger hindringer i vejen for transporterne, så er det for samfundet vigtigt, at transporterne opretholdes, og derfor er dette lovgivningsindgreb efter regeringens opfattelse velmotiveret.

Hr. Erling Dinesen talte om lønforholdene for de personalegrupper, det drejer sig om. Jeg skal naturligvis heller ikke her gå i enkeltheder. Når hr. Erling Dinesen talte om, at lønforholdene i øjeblikket baserer sig på de overenskomster og lovgivningsafgørelser, der fandt sted i 1965, så er det rigtigt; men jeg vil tillade mig at henlede opmærksomheden på, at § 1 i det foreliggende lovforslag indeholder en bestemmelse, som går ud på, at det nævn, til hvilket afgørelsen efter lovforslaget skal henskydes, skal tage stilling til styrmændenes og telegrafisternes lønforhold fra tidspunktet 1. april i fjor, altså fra det tidspunkt, hvor der ville være kommet nye overenskomster, såfremt denne overenskomstfornyelse havde fået et normalt forløb.

Hr. Aksel Larsen var inde på, at forligsmanden havde overrasket ved at afbryde mæglingen i går på et tidspunkt, inden den anden 14 dages periode var udløbet. Jeg vil gerne bede hr. Aksel Larsen studere mæglingslovens § 4, stk. 6. I den er det anført, at såfremt forligsmanden konstaterer, at forhandlingerne ikke indeholder muligheder for et resultat, er han ikke pligtig til at blive ved med sin mægling; det er klart forudsat i det stykke af paragraffen, jeg henviser til, at den kan afsluttes inden for 14 dages perioden